

Hoca eŖeđini dehleyip yola koyulur.

Pazardaki iŖlerini bitiren Hoca ikindi üzeri dönüş yolunu tutar. Çocuklar da Hoca'nın o saatlerde döneceğini bildikleri için yolunu gözlemeye baŖlarlar. Bir süre sonra Hoca uzakta belirir. Çocuklar oyunu bırakıp onun gelmesini beklemeye koyulurlar. Derken Hoca yanlarına gelince hep birlikte bağırmaya baŖlarlar:

"Hoca, düdüđümü isterim."

"Hani düdüđüm Hocam..."

"Hocam..."

Çocuklar böylesine gürültülü bir Ŗekilde düdüklerini isterken Hoca da cübbesinin cebinden çıkardığı tek düdüğü, sabah kendisine para veren çocuğa uzatır.

"Al Ahmet, düdüđünü getirdim."

Yalnız, Ahmet'e düdük alınması öbür çocukları üzer:

"Bize yok mu?"

"Ben de istemiŖtim..."

"Hani bana?"

Çocukların itiraz seslerine kulak asmayan Hoca cevabını verir:

"Çocuklar, siz para vermediniz ki! Unutmayın, parayı veren düdüğü çalar!"

Ve eŖeđini dehleyip evinin yolunu tutar.

Her isteğin bir karŖılıđı vardır, karŖılıksız istekler yerine getirilmez. Eđer öyle olursa Hoca her pazara gidiŖinde gereksiz masraflara girecektir.

Saim Sakaođlu
Nasrettin Hoca Fıkralarından Seçmeler

